

Arrest

nr. 297 192 van 17 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een soennitische Pashtun te zijn. Je bent afkomstig uit Omari Kalay (hoofddorp Kambu), district Khogyani in de provincie Nangarhar en je haalde de volgende feiten aan in het kader van je verzoek om internationale bescherming:

Je vader was malek van Omari Kalay. Op een dag kwamen er voor jullie huis tien talibs om het leven toen ze door een bom geraakt werden. Drie dagen later, op 29 van de achtste maand 1394 (=20/11/2015),

kwamen de taliban naar je huis, namen je vader mee en doodden hem omdat ze hem beschuldigden van spionage. De taliban zijn nog eens naar je huis gekomen en bedreigden je moeder. Ongeveer 15 dagen na de dood van je vader, ben je samen met je familie verhuisd naar je maternale oom T.(...) M.(...) die in Chamtala woont. De taliban hebben nadien je huis en gronden in Omari Kalay ingepalmd en er een militair centrum van gemaakt.

Op een dag zag je neef een dreigbrief van de taliban die aan jou en je familie gericht was. Er werd in geschreven dat jullie spionnen zijn. Een maand later, toen je van je werk op weg was naar huis, zag je de taliban in de verte. Je vluchtte naar het huis van je baas die je oom contacteerde. Je hield je vervolgens acht dagen verscholen bij je oom totdat je Afghanistan kon verlaten.

Je verliet Afghanistan op het einde van het Afgaanse kalenderjaar. Via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk reisde je naar België. Uiteindelijk kwam je hier zeven maanden later aan, op 18 augustus 2021. De dag erna verzocht je om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je de taliban omdat je vader door hen gedood werd en ervan beschuldigd werd spion te zijn. Je vreest ook dat de taliban je zullen doden zodat zij de gronden en het huis in Omari kalay kunnen houden. Je denkt dat de taliban je zullen zien als ongelovige omdat je in Europa bent geweest.

Ter ondersteuning voor je verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten neer: je originele taskara, de originele taskara van je vader, twee foto's van de stempel die je vader had als malek, een foto van het graf van je vader, drie foto's van je dorp, een originele dreigbrief van de taliban over je vader en de envelop waarin de documenten naar België werden opgestuurd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Doorheen het persoonlijk onderhoud vermeldde je een paar keer dat je last hebt van stress, nachtmerries en zelfmoordgedachten omdat je je vader verloren hebt, je geen nieuws hebt over je familie en je onderweg naar België geslagen werd. In het najaar van 2022 ben je om die reden drie maanden naar een psycholoog geweest en je bent van plan om binnenkort opnieuw te gaan. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 9, 10, 11, 18) Je legde echter geen attesten of verslag neer van je psycholoog, waardoor er geen objectieve informatie voor handen is in verband met je mentale gezondheidstoestand. Uit het notitieverslag blijkt echter dat het gehoor in normale omstandigheden verliep en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Nergens blijkt dat je op enige wijze gehinderd werd om je relaas op correcte wijze uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen voor het CGVS blijkt dat je jouw land ontvluchtte wegens een vrees om door de taliban gedood te worden, enerzijds omdat je vader al gedood werd door de taliban omdat hij als malek van het dorp van spionage werd beschuldigd. De taliban wil nu je hele familie doden zodat ze jullie gronden en huis kunnen behouden. Anderzijds vrees je de taliban omdat ze je zouden bestempelen als ongelovige

gezien je in Europa verblijft. Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient echter te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Je vertelde dat je vader malek was van dorp Omari kalay en op 29/08/1394 (=20/11/2015) door de taliban gedood werd omdat hij als spion werd bestempeld. Om de job van je vader als malek en zijn dood aan te tonen, legde je twee foto's neer van de stempel die je vader als malek gebruikte, een foto van het graf van je vader en de dreigbrief van de taliban over je vader. (npo p. 5, 6, 7) Hoewel de job van je vader als malek van Omari kalay niet in twijfel wordt getrokken, moet worden opgemerkt dat dit profiel op zich niet volstaat opdat jij, zijn zoon, automatisch als vluchteling erkend zou worden. Het CGVS moet elke asielaanvraag immers op individuele basis onderzoeken en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een asielzoeker zijn vrees voor vervolging concreet dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk.

Jij hebt echter zelf geen concrete en geloofwaardige, aan het beroep van je vader verbonden incidenten aangehaald. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de incidenten waarover je vertelde, meer bepaald dat de taliban jou en je familie als spion bestempelen en jullie willen doden om zo jullie gronden en huis te kunnen behouden in Omari kalay, en dit om onderstaande redenen.

Ten eerste moet worden opgemerkt dat jij en je familie 15 dagen na de dood van je vader verhuisden naar Chamtala, naar je maternale oom, en in de jaren die daarop volgden nooit problemen hebben gekend met de taliban. Nadat jullie vertrokken uit Omari Kalay hebben de taliban jullie huis en gronden ingepalmd en bouwden ze er een centrum. (npo p. 12, 14, 17) Het feit dat jullie geen problemen hadden met de taliban in Chamtala wijst erop dat de taliban het niet op jou en je familie gemunt hebben omwille van het profiel van je vader op zich. Indien de taliban jou of je familie echt hadden willen vinden, zouden ze er zeker in geslaagd zijn om te weten te komen dat jullie ondertussen naar Chamtala verhuisd waren, waar jullie bij familie woonden en wat uiteindelijk maar een uur van Omari Kalay verwijderd ligt, en waar de taliban bovendien 's nachts ook aanwezig zijn. (npo p. 16) Het feit dat jullie jaren lang geen problemen hadden met de taliban, vormt een eerste belangrijke tegenindicatie van de bewering dat de taliban jullie viseerden omwille van je vader.

Ten tweede is je verklaring voor de bedreigingen van de taliban na zo veel jaren stilte niet aannemelijk. De taliban zouden bang zijn dat je de familiegronden en het huis zou teruggeisen omdat je ondertussen opgroeide. Gevraagd waarom je denkt dat ze je omwille van de gronden willen doden, haalde je aan dat je geen andere reden kan bedenken waarom ze je een dreigbrief zouden sturen en je willen doden. (npo p. 13, 17) Het feit dat je enkel verwees naar de dreigbrief en verder geen concrete elementen aanhaalde waarop je je baseerde om te denken dat de taliban je willen doden omwille van de gronden, trekt de geloofwaardigheid van die bewering ernstig in twijfel. Immers, indien de taliban je daarvoor willen doden, mag verwacht worden dat je daar heel concrete aanwijzingen voor hebt en dat kan uitleggen. Dat is niet zo en je verwijst enkel naar die ene dreigbrief. Echter, over de dreigbrief legde je vage en weinig plausibele verklaringen af (cf. infra), waardoor het bestaan ervan niet aangekomen kan worden en bijgevolg de geloofwaardigheid van de bewering dat de taliban je willen doden omwille van de gronden, verder onderuit wordt gehaald.

Je verklaarde dat je neef een dreigbrief had gelezen die aan jou en je directe familie gericht was. Je neef verscheurde (per ongeluk) de brief na hem gelezen te hebben en vertelde aan niemand dat er een brief was gearriveerd. Pas wanneer jij een maand later de taliban tegenkwam en dat thuis vertelde, zei je neef dat er een brief was gekomen. (npo p. 12, 13, 15) Er kan niet ingezien worden waarom je neef dergelijke informatie gedurende een maand verzwegen, niet alleen voor jou en je moeder, maar ook voor zijn eigen vader. Je kan hier geen bevredigende uitleg voor geven. Je haalde aan dat je neef het niet zei omdat je moeder een zwakke gezondheid heeft en hij het niet moeilijk wilde maken voor jullie. Je weet niet waarom hij het niet aan je oom zei, misschien was hij bang voor hem. (npo p. 13, 15) Gevraagd waarom je neef je niet zou vertellen als jij in de brief wordt beschuldigd van spionage, antwoordde je opnieuw dat hij het tegen niemand zei en de brief gewoon verscheurde. (npo p. 15) Daarenboven weet je niet zo veel over wat er in de brief stond, hoewel je nog met je neef hebt kunnen praten en je ook na je vertrek uit Afghanistan nog in contact stond met je oom. (npo p. 9, 15) Er kan van jou dus wel verwacht worden dat je weet wat er in de brief stond en er vragen over stelde aan je neef of oom. Je wist enkel te vertellen dat jullie in de brief als spionnen worden bestempeld en dat jullie voor de overheid werken. Je weet niet wat

er nog in stond en of de taliban schreven wat ze van jullie wilden. (npo p 13, 14) Je vage kennis van de inhoud van de brief doet opnieuw vragen rijzen over de geloofwaardigheid van je verklaringen.

Ook het gebrek aan logica in de verdere handelwijze van de taliban doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielverhaal. Na jarenlange stilte stuurden de taliban plots een dreigbrief naar je. Zelfs al wordt er aangenomen dat je een brief hebt ontvangen, wat niet zo is, moet de vraag gesteld worden wat de taliban daarmee wilden bereiken. Immers, indien ze jou wilden meenemen of doden, is het vreemd dat de taliban eerst een brief stuurden om te laten weten dat ze jou verdenken van spionage en vervolgens een maand niets meer lieten weten, waardoor jij de kans had om weg te vluchten, om vervolgens je te proberen onderscheppen op weg naar huis. Wat die vermoedelijke hinderlaag betreft, kan er op worden gewezen dat het bevreemdend is dat de taliban zouden beslissen om je te proberen pakken op weg van je werk naar huis. Het feit dat ze je route klaarblijkelijk kenden, veronderstelt dat ze wisten waar je woonde en werkte. Het is opmerkelijk dat de taliban er de voorkeur aan gaven om op klaarlichte dag je te staan opwachten, terwijl je aangaf dat ze vooral 's nachts naar het dorp kwamen, in plaats van je of op je werk of thuis op te wachten. Bovenstaande handelwijze van de taliban mist dan ook iedere logica en aannemelijkheid, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Als laatste kan nog opgemerkt worden dat het opvallend is dat je na je vertrek niet meer hebt gepolst bij je familie of de taliban je nog hebben gezocht of je familie hebben gecontacteerd. (npo p. 16, 17) Het is niet logisch dat je niet zou informeren bij je familie over de problemen met de taliban. Dit is immers de reden waarom je vertrokken bent uit Afghanistan en bijgevolg relevant in het kader van je asielaanvraag in België. Er kan niet worden ingezien waarom je je daar niet voor zou interesseren en je je niet informeerde, te meer omdat je na je vertrek nog in contact stond met je familie.

De hierboven gedane vaststellingen versterken stuk voor stuk de beoordeling dat je geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt louter omwille van het profiel van je vader als malek en zijn dood in 2015. Er moet geconcludeerd worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen van de taliban naar jou en je familie toe, noch omwille van de vroegere job van je vader en dat hij door de taliban als spion werd gezien en daarom vermoord, noch omwille van de familiegronden die de taliban niet willen teruggeven.

Je haalde aan dat je vijf of zes maanden geleden de laatste keer contact had met je familie. Je weet niet of je moeder, broers en zus nog leven, waar en of ze nog in Afghanistan zijn. Toen je de laatste keer met je oom sprak, was hij heel boos op je en zei hij o.a. dat hij je familie niet verder kon helpen. Je gaat ervan uit dat je familie ondertussen gestorven is. (npo p. 9, 13, 18) De vraag dringt zich op of je in Afghanistan over een netwerk beschikt en al dan niet als alleenstaande jongere beschouwd moet worden. Gezien het feit dat de bedreigingen van de taliban naar jou en je familie toe na de dood van je vader als ongeloofwaardig worden beschouwd, kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij jouw vermoeden dat je familie ondertussen gedood is. Het feit dat de door jou voorgehouden mogelijke oorzaak van hun dood ongeloofwaardig is, maakt dat er niet zonder meer geloof kan worden gehecht aan hun dood. Ook het feit dat je oom je niet op de hoogte heeft gesteld indien er iets met je familie zou zijn gebeurd in de laatste vijf of zes maanden, doet de wenkbrauwen fronsen en komt niet geloofwaardig over. Gezien je na de dood van je vader jaren met je familie bij je oom hebt gewoond in Chamtala, kan worden aangenomen dat je bij terugkeer naar Afghanistan daar opnieuw terecht kan of dat je oom je ten minste kan helpen om je weg te vinden en je opnieuw te integreren in Afghanistan. Zodoende maak je niet aannemelijk dat je in geval van terugkeer naar Afghanistan 'alleenstaand' zult zijn.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het

land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de

periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen

die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Body t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien

(zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te

garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit je verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst. Bovendien breng jezelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft je echter in gebreke.

Je haalde aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan de taliban vreest omdat ze zouden denken dat je van religie veranderd bent. Gevraagd waarom ze dat zouden denken, haalde je aan dat je dat niet weet maar dat ze denken dat iemand die hier heeft gewoond, zijn geloof heeft veranderd. (npo p. 19) Je kon dus niet concreet aantonen dat de taliban jou specifiek ervan zouden verdenken van geloof te zijn veranderd. Daarenboven gaf je aan dat je in België ook de islam volgt: je doet het rituele wassen en je gebed voor zover je kan. Op vrijdagen ga je naar de moskee en je bent van plan om de ramadan mee te doen. (npo p. 9, 10) Gevraagd om welke reden je je niet opnieuw zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse manier van leven, zei je dat het gewoon moeilijk is voor je, onmogelijk. Je zou je baard moeten laten staan en je gebed moeten doen. (npo p. 19) Zoals reeds gezegd, doe je je gebed ook in België en zou er dus weinig veranderen in dat opzicht. Het al dan niet scheren van je baard kan bezwaarlijk gezien worden als verwestering die een vrees voor vervolging met zich zou kunnen meebrengen bij terugkeer naar Afghanistan.

Je vertelde dat je sinds ongeveer acht maanden of een jaar in een restaurant werkt. Binnenkort zal je een stage lopen en sinds twee maanden zit je in je gewone onderwijs. Je verstaat ook al goed Nederlands. (npo p. 2, 3) Uit je verklaringen blijkt weliswaar dat je je probeert te intigeren in België en goed je best doet op school en om Nederlands te leren. Dit betekent echter niet automatisch dat je verwesterd bent. Het is eerder een onderdeel van het te verwachten integratieproces van een verzoeker om internationale bescherming in België.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Wat betreft de overige documenten die je hebt voorgelegd en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt: jouw taskara en die van je vader staven jullie identiteit en afkomst uit Khogyani (Nangarhar), elementen die op zich door het CGVS niet betwist worden. De drie foto's van je dorp waarop je huis en de antenne te zien zijn en de dreigbrief over je vader houden verband met de dood van je vader maar kunnen geen ander licht werpen op de vaststellingen die gedaan werden in verband met de problemen die jij zelf met de taliban had na de dood van je vader. De envelop toont enkel aan dat je van Afghanistan documenten toegestuurd hebt gekregen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en tweede middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden,

ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn profiel stellende dat hij drie zelfmoordpogingen heeft meegemaakt, ondertussen reeds twee jaar in België verblijft en volledig verwesterd is, hetgeen in de huidige omstandigheden een belangrijk element uitmaakt en de kans aanzienlijk groter maakt om in aanmerking te komen voor internationale bescherming en dit omdat hij als verwesterd zal worden beschouwd.

Bij de eerste aanvullende nota die verzoeker bijbrengt worden verscheidene stukken gevoegd waaruit verzoekers integratie blijkt. Dit wordt in de aanvullende nota als volgt omschreven:

“Ondanks alle moeilijkheden, het groot verlies en haar traumatisch verleden, tracht verzoekende partij zich te integreren in onze maatschappij. Zij heeft altijd gewerkt, heeft de taal geleerd en heeft tal van vrienden die alleen maar lof spreken over haar.

Verzoekende partij volgde sinds haar aankomst in België les in het Koninklijk Technisch Atheneum te Brugge. (stukken 9 en 10).

Sinds januari 2023 volgt hij les in het KTA voor een opleiding als Keukenmedewerker. (stuk11)

Daarnaast nam zij zoveel mogelijk deel aan de vrije tijdsactiviteiten van Group Intro vzw. Vormingswerker Jana Keymeulen beschrijft verzoekende partij als een enthousiaste en respectvolle jongeman naar jongeren en

begeleiders toe. (stuk 12)

De OKAN leerkracht van verzoekende partij, mevrouw Eve Vanpeteghem, beschrijft haar als iemand die vanaf het begin open stond om de Nederlandse taal te leren en veel interesse toonde in de Vlaamse cultuur. (stuk 13)

Een andere leerkracht, mevrouw Ciska Van Loocke, beschrijft verzoekende partij als een opgewekte actieve jongeman die ondanks zijn PTSD erin geslaagd is om in twee jaar tijd Nederlands te leren en een stagecontract te bemachtigen. (stuk 14)

Mevrouw Nona Moerman, ook een leerkracht van verzoekende partij, beschrijft verzoekende partij als ‘anders dan alle andere jongeren in de klas’. Zo hield zij een schriftje bij om alle nieuwe woorden die zij

hoorde op te schrijven, stelde verdiepende vragen over de lesinhoud en toonde heel veel interesse om bij te leren en om te werken. (stuk 15)

Ook andere leerkrachten spreken met niets dan lof over de houding, leergierigheid, werkethiek, ... van verzoekende partij. (stukken 16 en 17)

Tal van andere vrienden en collega's beamen de integratie van verzoekende partij in onze samenleving. (stukken 22-24)

Verzoekende partij is daarnaast in een relatie met een Belgische vrouw, met wie hij reeds 2 jaar samen is. (stuk 25)

Het werkethiek van verzoekende partij is ook uitzonderlijk. Vanaf het moment dat zij kon/mocht werken heeft zij vakantiejobs en stages gedaan. Zo heeft zij 2 jaar als jobstudent te Sint Pietershoeve in Damme gewerkt. De zaakvoester, mevrouw Samadi Najla, is bijzonder tevreden over verzoekende partij en noemt haar vriendelijk, correct, stipt en aanwinst voor haar zaak. (stuk 18)

Verzoekende partij werkt op heden ook met een vast contract bij Ribs and Brugge BV. (stuk 19) De zaakvoerder van Ribs and Brugge is bijzonder positief over verzoekende partij. (stuk 20)

Tenslotte doet verzoekende partij ook een flexi-job bij 'Cafe Grand Belfort' te Brugge en ook daar zijn zij bijzonder lovend en tevreden over verzoekende partij. (stuk 21)

Uit al het voorgaande blijkt dat verzoekende partij onmogelijk terug kan keren naar Afghanistan en een voorbeeld is van perfecte integratie in onze samenleving."

In deze aanvullende nota wordt ook gesteld dat verzoeker drie dagen na het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernam dat zijn moeder, broer en zus om het leven zijn gekomen en legt hiervan hun overlijdensaktes voor. Daarbij legt verzoeker ook foto's van hun begrafenis neer.

Verder wordt erop gewezen dat verzoeker hier als niet-begeleide minderjarige is toegekomen, bijzonder kwetsbaar was, een zeer moeilijke jeugd heeft gehad en zelfmoordgedachten heeft na de moord op zijn vader en de gebeurtenissen die hem ertoe aangezet hebben om zijn land van herkomst te verlaten. Ook wordt verder het volgende toegelicht:

"Na het vernemen van het nieuws over de moord op haar moeder, broer en zus en de negatieve beslissing van het CGVS, is verzoekende partij volledig ingestort en heeft zij verschillende zelfmoordpogingen ondernomen, waardoor zij gecolloqueerd is. Op 8 mei 2023 werd zij binnengebracht op de spoedafdeling van AZ Sint-Jan te Brugge, nadat zij nogmaals voor een auto was gesprongen en bij de apotheek medicatie had trachten te komen 'om er niet meer te zijn'. (stuk 5)

Verzoekende partij kampt met een zeer groot verdriet en schuldgevoelens. Zij verwijt zichzelf dat zij haar familie niet kon redden en in veiligheid brengen. Ook haar nonkel, die zij enkele dagen voor het gehoor op het CGVS voor de laatste keer sprak, was boos op haar en verweet haar niet genoeg te hebben gedaan om haar familie naar België te brengen. Haar enige overlevende broer is samen met een neef naar Iran gevlucht. Zij heeft geen verder nieuws meer van hem. Haar nonkel heeft zij evenmin nog gesproken. Ongeveer een maand geleden werd verzoekende partij via Whats-app opgebeld door een onbekend nummer. Het bleek een lid van de Taliban te zijn die haar meedeelde dat zij haar nonkel sinds een maand gevangen hebben genomen. Verzoekende partij heeft onmiddellijk neergelegd en het nummer geblokkeerd.

Ondertussen blijft verzoekende partij nog steeds dreigementen krijgen via Whats-App. De Taliban dreigen ermee de oom de doden indien verzoekende partij zich niet aangeeft. Ze verwijten hem ook "ongelovige" te zijn geworden. Indien Uw Raad het opportuun acht, kan de aanwezige tolk ter zitting de voice-berichten vertalen.

Verzoekende partij wenst bijkomend nog enkele medische stukken voor te leggen die haar zware mentale toestand aantonen. Zo valt in het verslag van dr. Lien Keise en dr. Lisa Thibau dd. 27 april 2023 te lezen dat verzoekende partij regelmatig door hen werd behandeld, maar dat de medicatie en oefening geen resultaat opleveren. Zij bevestigen dat verzoekende partij nog steeds lijdt onder haar traumatische voorgeschiedenis, aan slaapstoornis lijdt, maar de behandeling geen effect heeft. Verzoekende partij vroeg voor verhoging van de dosis van de slaapmiddelen, wat een teken is van suïcidale ideaties (vraag naar medicatie om te kunnen sterven).(stuk 6)

Verzoekende partij werd opgenomen in de psychiatrie van 11 mei 2023 tot 19 juni 2023. (stukken 7 en 8) Zij wordt tot op heden opgevolgd door een psycholoog en psychiater. (stuk 26) ."

Bij de aanvullende nota die door verzoeker ter terechtzitting wordt neergelegd voegt verzoeker nog twee attesten van de hem behandelende psychiater in het ziekenhuis te Brugge. In het eerste verslag werd als diagnose over zowel een posttraumatische stressstoornis gesproken als een "aanpassingsstoornis met

gemend angstige en depressieve stemming acut". In het tweede verslag wordt ook nog gesproken over een "forse traumatisering" in hoofde van verzoeker.

Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, toen hij toekwam in België een voogd aangewezen. Verzoeker is momenteel net 18 jaar oud en is in 2021 op ongeveer vijftienjarige leeftijd vertrokken uit Afghanistan.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In casu stelt de Raad vast dat in hoofde van verzoeker een aantal elementen wijzen op een kwetsbaarheid die de beoordeling van de vraag of hij ingeval van terugkeer al dan niet problemen zal/kan ondervinden omwille van zijn verblijf in Europa in sterke mate bepalen.

Uit de documenten van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker psychisch erg kwetsbaar is.

Uit de voorgelegde medische en psychiatrische attesten blijkt dat verzoeker gedwongen werd opgenomen en ongeveer een maand verbleef in het psychiatrisch ziekenhuis te Brugge ingevolge meerdere pogingen zich van het leven te beroven door zich voor een auto te werpen en naar de apotheek te gaan met de vraag voor medicatie "om er niet meer te zijn".

Uit het geheel van alle voorgelegde psychiatrische verslagen blijkt dat hij te kampen heeft met ernstige mentale problemen, waaronder posttraumatische stresssyndroom, alsook een "aanpassingsstoornis met gemengd angstige en depressieve stemming" en zelfmoordgedachten. Er wordt door de behandelend psychiater melding gemaakt van "forse traumatisering".

Ter terechtzitting stelt verwerende partij bereid te zijn zich te schikken voor wat betreft de ontwikkelingen in verzoekers mentale toestand naar de wijsheid van de Raad.

De in de psychiatrische verslagen beschreven mentale toestand, zoals het posttraumatisch stresssyndroom, de "aanpassingsstoornis met gemengd angstige en depressieve stemming" en zelfmoordgedachten, kan redelijkerwijze worden beschouwd als uitermate hinderlijk voor verzoeker om zich ingeval van terugkeer naar Afghanistan opnieuw aan te passen aan de aldaar geldende waarden en normen zoals vormgegeven door de taliban.

Uit het laatste psychiatrisch verslag blijkt ook dat verdere psychiatrische opvolging gepland staat en er ook nog steeds verdere begeleiding is door een psycholoog. Uit het geheel van deze stukken blijkt dat, ofschoon het mogelijks voorzichtig beter met verzoeker gaat gezien de begeleiding die hij krijgt, zowel psychologische, psychiatrische als medische begeleiding noodzakelijk blijft en er aldus nog steeds sprake is van een verhoogde kwetsbaarheid.

Intussen verblijft verzoeker immers reeds ongeveer twee jaar in België. Gelet op zijn minderjarigheid bij aankomst in België en het gegeven dat verzoeker pas recent meerderjarig is geworden, heeft verzoeker een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust gedragingen en kenmerken van deze Belgische samenleving eigen kunnen hebben gemaakt.

Uit de vele getuigenissen die bij de eerste aanvullende nota werden gevoegd en zelfs in de psychiatrische verslagen die gevoegd werden bij de beide aanvullende nota's blijkt, mede gelet op de minderjarige leeftijd waarop hij in België is binnengekomen, onmiskenbaar wel dat hij zeer actief participeert aan en als het ware zich volledig heeft ondergedompeld in de Belgische samenleving en daarbij noodzakelijkerwijze werd geconfronteerd met westerse waarden en normen, en dit ondanks de ernstige mentale problematiek die er in zijn hoofde aanwezig is. In het psychiatrisch verslag van 31 augustus 2023 wordt zelfs gesteld dat verzoeker probeert zoveel mogelijk afleiding te zoeken voor het verlies van zijn dierbaren en onzekere

toekomst hier en zich als het ware stort op zijn opleiding en werk, hetgeen ook duidelijk blijkt uit de neergelegde getuigenissen van leerkrachten, collega's en werkgevers.

Gelet op zijn mentale problematiek meent de Raad dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt waarbij niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds de nodige reflexen zal hebben om het "spel" te spelen. Deze kwetsbaarheid wordt aangetoond middels de neergelegde psychiatrische verslagen.

Hierbij komt ook het feit dat zijn zeer actieve deelname aan de Belgische samenleving via onder meer onderwijs en tewerkstelling en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge volwassene en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

Tevens en zeker gelet op de mentale problematiek waarmee hij kampt is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto* overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. De Raad is dan ook van oordeel dat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een verwestering zal worden toegeschreven. Dit alles brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

De Raad is van oordeel dat uit het geheel van wat voorafgaat volgt dat verzoekers mentale problematiek bijkomende moeilijkheden kan opleveren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst om zich aan te passen en de nodige reflexen te hebben om het 'spel' te spelen. Uit de objectieve landeninformatie en zoals bevestigd in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023 blijkt dat in Afghanistan personen met psychische gezondheidsproblemen vaak worden gestigmatiseerd en dat hun aandoening veelal worden beschouwd als de 'wil van God'. Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van april 2022, p. 105-106).

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op zijn specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban of andere groeperingen, waaronder ISKP, riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij als verwesterd zal gepercipieerd worden en/of het slachtoffer kan worden van discriminatie en mishandeling.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, gelet op het specifieke kwetsbare profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd, zijn verklaringen ter terechtzitting en de voorhanden zijnde landeninformatie en met inachtneming van de onduidelijkheid wat de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan hebben verlaten betreft, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging. Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming

en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering wordt beschuldigd, dan kunnen de *de-factotaliban* autoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de straffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023 (p. 145-149).

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF